

Život Cirkvi

Ročník 17

50/2010

Vyslanie koledníkov Dobrej noviny

Benedikt XVI. navštívil rímsku Farnosť Maximiliána Kolbeho

Vatikán (13. decembra, RV) – Benedikt XVI. v nedeľu dopoludnia navštívil Farnosť Maximiliána Kolbeho na periférii Ríma. Jeho homíliu prinášame v plnom znení:

„Drahí bratia a sestry!

Žijete s nasadením svojho osobného i komunitného nasledovania Pána! Advent je pre všetkých mocným pozvaním dovoliť Bohu, aby viac vstupoval do nášho života, do našich domov, do našich štvrtí, do spoločností, aby uprostred mnohých temnôt a každodenných námah vzišlo svetlo. Drahí priatelia! Veľmi ma teší, že som dnes medzi vami, aby som slávil deň Pána, tretiu adventnú nedeľu, nedeľu radosti. Srdečne pozdravujem kardinála vikára, pomocného biskupa diecézy, vášho farára, ktorému ďakujem za jeho privítacie slová, členom rôznych skupín, ako i početným členom Neokatechumenátnej cesty. Veľmi oceňujem, že dávate priester eucharistickej adorácii a ďakujem vám, že sa za mňa modlíte pred Najsvätejšou sviatosťou. Rád by som rozšíril moje myšlienky na všetkých obyvateľov tejto štvrte, osobitne na starších, chorých, osamotených a tých, ktorí sú v ťažkostiach. Na všetkých a na každého budem pamätať pri tejto svätej omši.

Spoločne s vami obdivujem tento nový kostol i farskú budovu a svojou prítomnosťou by som vás rád povzbudil, aby ste naďalej vytvárali Cirkev živých kameňov, ktorými ste vy sami. Poznám mnohé a význačné evanjelizačné diela, ktoré uskutočňujete. Vyzývam všetkých veriacich, aby prispeli k budovaniu spoločenstva, osobitne v oblasti katechézy, liturgie a charity – pilierov kresťanského života – v spoločenstve s celou Rímskou diecézou. Žiadna komunita nemôže žiť v rámci diecézy ako osamotená bunka, ale má byť živým výrazom krásy Cirkvi, ktorá pod vedením biskupa – a vo farnosti pod vedením farára, ktorý ho zastupuje – putuje spoločne do Božieho kráľovstva. Chcem venovať zvláštnu pozornosť rodinám spolu so želaním, aby s veľkodušnosťou a vytrvalosťou realizovali svoje povolanie lásky. I keby mali v manželskom živote a vo vzťahoch s deťmi nastať ťažkosti, manželia nech neprestávajú zachovávať vernosť tomu základnému „áno“, ktoré si povedali pred Bohom v deň sobáša a nech pamätajú na to, že vernosť vlastnému povolaniu vyžaduje odvahu, veľkodušnosť a obeť.

Vaše spoločenstvo zahŕňa mnoho rodín, ktoré prišli zo stredného a južného Talianska za prácou a lepšími životnými podmienkami. Postupom času spoločenstvo narástlo a čiastočne sa premenilo príchodom mnohých ľudí z východnej Európy a ďalších krajín. Snažte sa v tejto konkrétnej situácii vo vašej farnosti stále viac rásť v spoločenstve so všetkými. Je dôležité vytvárať príležitosti k dialógu a uľahčovať vzájomné porozumenie medzi ľuďmi pochádzajúcimi z rôznych kultúr, životných štýlov a sociálnych stavov. Je potrebné snažiť sa ich predovšetkým inšpirovať kresťanským životom prostredníctvom pozorného pastoračného prístupu ku skutočným potrebám každého. Tu, ako i v každej farnosti, je potrebné začať od tých „blízkyh“ a dosiahnuť tých „vzdialených“, aby bola

prítomnosť evanjelia vnášaná do prostredia práce i denného života. Všetci majú nachádzať vo farnosti vhodné príležitosti formácie a skúsenosti tej komunitnej dimenzie, ktorá je základnou charakteristikou kresťanského života. Týmto spôsobom budú povzbudení, aby objavovali krásu nasledovania Krista a boli súčasťou jeho Cirkvi.

Učte sa teda zachovávať spoločenstvo so všetkými, zjednotení načúvaním Božieho slova a pri slávení sviatostí, osobitne Eucharistie. Do tohto zapadá pastoračný deň diecézy, ktorý je na tému: „Nedeľná Eucharistia a svedectvo lásky“, ktorá je vhodnou príležitosťou k prehĺbeniu a lepšiemu životu týchto základných zložiek života a poslania Cirkvi i každého jednotlivého veriaceho, totiž nedeľná Eucharistia a charitatívna činnosť. Zhromaždení okolo Eucharistie ľahšie cítime, že poslaním každého kresťanského spoločenstva je, aby prinášalo posolstvo Božej lásky všetkým ľuďom. Preto je dôležité, aby Eucharistia bola vždy stredobodom života veriacich. Chcel by som tiež priateľsky a vrúčne osloviť vás, drahí mladí a deti, ktorí ma počúvate i vašich vrstovníkov, ktorí žijú v tejto farnosti. Cirkev od vás veľa očakáva, od vášho nadšenia, vašej schopnosti hľadiť vpred a od vašej túžby po radikálnych životných rozhodnutiach. Vnímajte sami seba vo farnosti ako skutočných protagonistov a dajte svoju sviežu energiu a celý svoj život do služby Bohu a bratom.

Drahí bratia a sestry, okrem výzvy k radosti nás dnešná liturgia slovami sv. Jakuba vyzýva, aby sme boli vytrvalí a trezliví pri čakaní na Pána, ktorý príde a v spoločenstve sa vyhýbali hádkam a súdom (porov. Jak 5, 7-10).

V evanjeliu sme počuli otázku Jána Krstiteľa, ktorý bol vo väzení. Krstiteľ, hlásajúc príchod sudcu, ktorý zmení svet, teraz cíti, že svet zostáva rovnaký. Pýta sa preto Ježiša: „Si to ty, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ V posledných dvoch-troch storočiach sa mnohí pýtali: „Skutočne si to ty? Alebo má byť svet zmenený radikálnejšie? Ty to neurobiš?“ A prišli mnohí proroci, ideológovia a diktátori, ktorí hovorili: „To nie je on. Nezmenil svet! My sme to!“ A vytvorili svoje impériá, diktatúry, totalitarizmus, ktorý vraj mal zmeniť svet. A skutočne ho zmenil, ale devastujúcim spôsobom. Dnes vieme, že z týchto veľkých sľubov nezostalo nič, len veľké prázdno a veľká skaza. Neboli to oni.

A tak sa musíme opäť zahľadiť na Krista a pýtať sa ho: „Si to ty?“ A Pán odpovedá tichým spôsobom, ktorý je mu vlastný: „Vidíte čo som vykonal. Neuskutočnil som krvavú revolúciu, nezmenil som silou tento svet, ale zažal som veľa svetla, ktoré uprostred stáročí vytvorilo veľkú osvetlenú cestu.“

Začnime tu, v našej farnosti: Sv. Maximilián Kolbe ponúkol svoj život, aby zachránil život otca rodiny. Akým veľkým svetlom sa stal! Aké veľké svetlo vzišlo z tejto postavy a povzbudilo i ďalších, aby sa obetovali, aby stáli nablízku trpiacim a sužovaným! Spomeňme si na otca malomocných Damiána de Veuster, ktorý žil

a zomrel spolu s malomocnými a pre nich, a vniesol tak do tohto spoločenstva svetlo. Pomyslime na Matku Terezu, ktorá toľkým ľuďom dala svetlo, takže po dlhom živote v temnotách umierali s úsmevom, pretože sa ich dotklo svetlo Božej lásky.

A tak by sme mohli pokračovať a vidieť, čo Pán povedal v odpovedi Jánovi, že svet nezmenia násilné revolúcie a veľké sľuby, ale tiché svetlo pravdy a dobroty, ktoré je znamením Božej prítomnosti a dáva nám istotu, že sme milovaní až do konca, že nie sme zabudnutí, nie sme produktom náhody, ale vôle lásky.

Tak môžeme žiť a cítiť blízkosť Boha. „Boh je blízko“, hovorí dnešné prvé čítanie. Je blízko, ale my sme

často ďaleko. Priblížme sa, kráčajme v prítomnosti jeho svetla, prosme Pána a prostredníctvom modlitby sa my sami staneme svetlom pre druhých.

A práve to je zmyslom farskej Cirkvi: vstúpiť do rozhovoru, do kontaktu s Ježišom, s Božím Synom, takže sa my sami staneme jednými z najmenších svetiel, ktoré zažal on a poniesieme svetlo svetu, aby počul o svojej spáse.

Náš duch sa musí otvoriť tomuto pozvaniu, aby sme šli s radosťou v ústrety Božiemu narodeniu, napodobňovali Pannu Máriu, ktorá v modlitbe s vnútorným a radostným chvením očakávala narodenie Vykupiteľa. Amen“.

-pd-

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (12. decembra, RV) – Benedikt XVI. v nedeľu uskutočnil pastoračnú návštevu vo Farnosti Maximiliána Kolbeho. Napoludnie sa vrátil do Vatikánu, aby sa tu s veriacimi pomodlil modlitbu Anjel Pána. V Tretiu adventnú nedeľu, nazývanú i nedeľa radosti, sa ich na námestí zišlo veľké množstvo, najmä detí a mládeže. Podľa starej rímskej tradície v túto nedeľu rodiny prinášajú so sebou na požehnanie dieťa Ježiša, ktoré na štedrý večer vložia do jasličiek. Svätý Otec im adresovali tieto slová:

„Drahí bratia a sestry!

V tejto tretej adventnej nedeli liturgia ponúka úryvok z Listu sv. Jakuba, ktorý sa začína týmito slovami: „Budte teda, bratia, trpezliví až do Pánovho príchodu“ (Jak 5, 7). Viac ako inokedy sa mi zdá dôležité zdôrazňovať dnes hodnotu vytrvalosti a trpezlivosti, cností, ktoré patrili k bežnej výbave našich predkov, ale teraz sú vo svete, ktorý vychvaľuje skôr zmenu a schopnosť prispôbiť sa novým a odlišným situáciám, stále menej populárne. Bez uberania týmto aspektom, ktoré patria tiež k vlastnostiam ľudskej bytosti, Advent nás vyzýva k posilneniu vnútornej pevnosti, tej duchovnej odolnosti, ktorá nám pomôže neupadnúť do zúfalstva pri čakaní na dobro, ktorého príchod mešká, ale čakať a navyše pripraviť sa na príchod aktívnou dôverou.

„Pozrite,“ píše sv. Jakub, „aj roľník čaká na vzácnu úrodu zeme a trpezlivo čaká, kým nedostane včasný i neskorý dážď. Budte aj vy trpezliví a posilnite si srdcia, lebo Pánov príchod sa približuje“ (Jak 5, 7 - 8). Porovnanie s poľnohospodárom je veľmi výstižné: ten, kto zasial na poli, má pred sebou niekoľko mesiacov pokojného a vytrvalého čakania, ale vie, že vďaka jesenným a jarným dažďom osivo dokončí svoj cyklus. Poľnohospodár nie je fatalista, ale je príkladom spôsobu myslenia, ktoré vyváženým spôsobom zjednocuje vieru s rozumom, pre-

tože na jednej strane pozná prírodné zákony a svoju prácu sa snaží robiť dobre, a na strane druhej dôveruje prozreteľnosti, pretože niektoré dôležité veci nie sú v jeho rukách, ale v rukách Božích. Trpezlivosť a vytrvalosť sú vlastne syntézou medzi ľudským úsilím a dôverou Bohu.

Trpezlivosť a vytrvalosť sú vlastne syntézou medzi ľudským úsilím a dôverou Bohu.

„Povzbudzujte vaše srdcia,“ hovorí Písmo. Ako to môžeme urobiť? Ako môžeme posilniť naše srdcia, už samé v sebe nestabilné a ešte viac destabilizované kultúrou, do ktorej sme ponorení? Nechýba nám pomoc: je ňou Božie slovo. Skutočne, zatiaľ čo sa všetko pomíňa a mení, Božie slovo nepominie. Ak rany osudu spôsobujú to, že sa cítime stratení a zdá sa, že všetky istoty sa zrútiť, máme kompas

na to, aby sme sa zorientovali, máme kotvu, aby nás prúd neunášal. A model, ktorý sa nám tu ponúka, sú proroci, to jest, tí ľudia, ktorých Boh povolal, aby hovorili v jeho mene. Prorok nachádza svoju radosť a svoju silu v Pánovom slove a zatiaľ, čo ľudia často hľadajú šťastie na cestách, ktoré sa ukážu ako zlé, on ohlasuje skutočnú nádej, ktorá nesklame, pretože je založená na vernosti Boha. Každý kresťan, vďaka sile krstu, dostal prorockú dôstojnosť: každý ju môže znovu objaviť a oživiť vytrvalým počúvaním Božieho slova. Dopomôže nám k tomu Panna Mária, ktorú evanjelium nazýva blahoslavenou, pretože uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (porov. Lk 1, 45).

Po modlitbe Anjel Pána Svätý Otec dodal:

„Prvý dnešný pozdrav patrí deťom a mladým ľuďom Ríma, ktorí prišli na tradičné požehnanie Ježiška pre jasličky. Drahí mladí priatelia, keď položíte dieťa Ježiša do jaskynky alebo do domčeka, pomodlite sa za pápeža a jeho úmysly. Vďaka! Pozdravujem aj vašich rodičov, učiteľov a katechétov a ďakujem Centru rímskych oratoriánov za iniciatívu, rovnako ako priateľom detského domova Santa Marta.“

Peter Dufka

Generálna audiencia Benedikta XVI.: sv. Veronika Giulianiová

Vatikán (15. decembra, RV) - Drahí bratia a sestry, dnes by som vám chcel predstaviť mystičku, ktorá nepochádza z obdobia stredoveku: je to svätá Veronika Giulianiová z rehole klarisiek-kapucínok. 27. decembra si pripomenieme 350 rokov od jej narodenia. Città del Castello, kde žila a zomrela a tiež Mercatello, miesto jej narodenia patriace do diecézy Urbino, s radosťou slávia toto jej výročie.

Veronika sa narodila 27. decembra roku 1660 v Mercatelle, v údolí Metauro, ako posledná zo siedmych dcér Francesca Giulianiho a Benedetty Manciniovej. Tri z jej sestier vstúpili do kláštora. Veronike ako najmladšej dali meno Uršula. Keď mala sedem rokov, zomrela jej matka a otec sa presťahoval do Piacenzy, kde pracoval ako colný úradník parmského vojvodstva. V tomto meste v sebe Uršula pocítila túžbu zasvätiť život Kristovi. Jej povolanie bolo stále intenzívnejšie, až sa ako sedemnásťročná rozhodla vstúpiť do prísnej klauzúry kláštora klarisiek-kapucínok v Città di Castello – a tam zostala celý život. Tu dostala meno Veronika, ktoré znamená „pravý obraz“. Uršula sa skutočne stala pravým obrazom Ukrižovaného Krista. Po roku zložila sľuby, čím sa pre ňu začalo putovanie, v ktorom sa snažila pripodobňovať Kristovi prostredníctvom mnohých pokání, obetí a mystických zážitkov spojených s Ježišovým utrpením: korunovanie trnám, mystický sobáš, rana v srdci, stigmy. Ako 56-ročná sa v roku 1716 stala opátkou svojho kláštora a v tejto službe pokračovala až do svojej smrti v roku 1727. Jej smrti predchádzala bolestná, 33-dňová agónia, ktorá vyvrcholila hlbokou radosťou. Jej posledné slová boli: „Našla som Lásku, Láska sa ukázala! Toto je zmysel môjho utrpenia! Povedzte to všetkým, povedzte to všetkým!“ (Summarium Beatificationis, 115-120). 9. júla zanechala svoj pozemský príbytok, aby sa stretla s Bohom. Mala 67 rokov, z ktorých 50 strávila v kláštore v Città di Castello. Za svätú ju vyhlásil pápež Gregor XVI 26. mája 1839.

Veronika Giuliani mnoho písala: listy, autobiografické rozprávania i básne. Hlavným prameňom, z ktorého možno spoznať jej myslenie, je jej Denník, ktorý si začala písať v roku 1693: obsahuje 22 tisíc strán písaných rukou a popisuje obdobie tridsiatich rokov klauzúrneho života. Jej zápisy sú plynulé a bez prerušenia, neobsahujú preškrtnuté miesta ani opravy, ba nie sú v nich ani interpunkcie, či rozdelenia do kapitol alebo jednotlivých častí podľa určitého plánu. Veronika sa nepokúšala vytvoriť literárne dielo: zážitky jej so súhlasom diecézneho biskupa Antonia Eustachioho prikázal zapísať duchovný otec Girolamo Bastianelli, mních pôvodom z Filipín.

Sv. Veronika má výnimočnú, kristologicky zameranú duchovnosť nevesty: vyplýva to z jej skúsenosti, zo zážitku, že je milovaná Kristom, verným a pravým ženichom a z toho, že i ona sama ho zapálene a intenzívne túži milovať rovnakou láskou. Všetko vníma skrze kľúč lásky, a to ju naplňuje hlbokým pokojom. Všetko prežíva v jednote s Kristom, pre jeho lásku a v radosť nad tým, že mu preukazuje každú lásku, ktorou len stvorenie dokáže milovať.

Kristus, s ktorým je Veronika hlboko spojená, je ten, čo trpí, zomiera a vstáva z mŕtvych. Je to Ježiš, ktorý sa obetuje Otcovi, aby nás zachránil. Z tejto skúsenosti tiež pramení jej veľká láska k Cirkvi – tak skrze modlitbu, ako aj v obete. Svätica žije v tejto perspektíve: modlí sa, trpí, vyhľadáva „svätú chudobu“ ako „zrieknutie sa seba“ (por. *ibid.*, III, 523), práve preto, aby sa pripodobnila Kristovi, ktorý sa sám celý daroval.

Na každej stránke svojich spisov Veronika niekoho odporúča Pánovi, vkladajúc ho do svojich modlitieb a s príhovorom za neho prostredníctvom sebaobetovania v utrpení. Jej srdce sa otvára pre všetky „potreby Svätej Cirkvi“; prežíva veľkú túžbu po spásu „celého sveta“ (*ibid.* III-IV, *passim*). Veronika volá: „Ó, hriešnici, ó hriešnice... podťte všetci k Ježišovmu srdcu; nechajte sa umyť jeho najcennejšou krvou... On vás očakáva s otvorenou náručou, aby vás objal“ (*ibid.* II, 16-17). Vedená vrúcnou láskou, je pozorná a chápací voči spolusestrám v kláštore a vie im aj odpúšťať; svoje modlitby a obety prináša za Svätého Otca, za biskupa, za kňazov a za všetkých v núdzi, ako aj za duše v Očisti. Svoje kontemplatívne poslanie zhŕňa v týchto slovách: „Nemôžeme ísť a kázať svetu, aby sme obracali duše; sme tu však nato, aby sme sa neustále modlili za všetky duše, ktoré Boha urážajú... obetujeme za ne všetky naše utrpenia, teda vlastný život ukrižovaný v Kristovi“ (*ibid.*, IV, 877). Naša svätica toto poslanie vníma ako „sprostredkovanie medzi ľuďmi“ a Bohom, medzi hriešnikmi a ukrižovaným Kristom.

Veronika hlbokým spôsobom prežíva účasť na Ježišovej trpiacej láske; je si istá, že „trpieť s radosťou“ je „kľúčom k láske“ (por. *ibid.*, I, 299.417; III, 330.303.871; IV, 192). Zdôrazňuje, že Ježiš trpí za hriechy ľudí, ale aj pre utrpenia, ktoré jeho verní služobníci budú musieť podstúpiť počas nasledujúcich storočí, v časoch Cirkvi – práve pre ich pevnú a úprimnú vieru. Píše: „Jeho večný Otec mu v tom okamihu dal vidieť a počuť všetky utrpenia, ktoré mali vystáť jeho vyvolení, jeho najdrahšie duše, teda tie, ktoré sa spoja s jeho Krvou a so všetkými jeho bolesťami.“ (*ibid.*, II, 170). Ako o sebe hovorí svätý apoštol Pavol: „Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev“ (Kol 1,24). Veronika napokon žiada Ježiša, aby s ním mohla byť ukrižovaná: „V jednom okamihu – píše – videla som z jeho najsvätejších rán vychádzať päť žiarivých lúčov – a všetky sa ku mne obrátili. Tieto lúče sa premenili na malé plamienky. V štyroch z nich boli klince a v piatom kopija, akoby zo zlata, no celá v ohni: Táto kopija mi naskrz prenikla srdce... a klince mi prešli cez ruky a cez nohy. Pocítila som veľkú bolesť; avšak, v tejto bolesti som videla a cítila, že sa celá premieňam v Bohu“ (Denník, I, 897).

Svätica si je istá, že už má účasť na Božom Kráľovstve, zároveň však vyzýva všetkých svätých svojej milovanej vlasti, aby jej prišli na pomoc v jej pozemskom putovaní a v darovaní sa, v očakávaní večnej blaženosti;

takáto je jej túžba, ktorej zasväcuje celý život (por. *ibid.* II, 909; V, 246). Vzhľadom na kázania, ktoré boli vlastné tej dobe, zamerané neraz na individuálnu „záchranu vlastnej duše“, u Veroniky vidieť nezvyčajne silný zmysel pre solidarnosť, pre spoločenstvo s bratmi a sestrami na ceste do neba: žije, modlí sa a trpí pre všetkých. Pozemské veci, aj keď si ich v zmysle františkánskej duchovnosti váži ako dary Stvoriteľa, sú pre ňu len relatívne, vo všetkom podriadené Bohu, čo potvrdzuje aj snahou o radikálnu chudobu. V spise *communio sanctorum* vysvetľuje svoje zasvätenie Cirkvi, ako aj vzťah medzi putujúcou a oslávenou Cirkvou. „Všetci svätí – píše – sú v nebi vďaka zásluhám a utrpeniu Pána Ježiša; avšak na všetkom, čo náš Pán urobil, oni spolupracovali tak, že život riadili podľa (jeho) skutkov.“ (*ibid.*, III, 203).

Vo Veronikíných spisoch nachádzame mnohé biblické citácie, niekedy nepriame, avšak vždy veľmi presné: ukazuje nám to, v akom úzkom vzťahu žila so Svätým Písmom, ktoré bolo potravou pre jej duchovný život. Treba tiež zdôrazniť, že výrazné okamihy Veronikíných mystických zážitkov nikdy nie sú oddelené od spásenosných udalostí slávených v liturgii, kde má osobitné miesto práve ohlasovanie a počúvanie Božieho Slova. Sväté Písmo teda osvetľuje, očisťuje a potvrdzuje skúsenosti Veronikinho života, začleňujúc ich do života Cirkvi. Na druhej strane však jej život zakotvený vo Svätom Písme s nezvyčajnou intenzitou smeruje k prenikavejšiemu a duchovnejšiemu čítaniu posvätných textov, vstupuje do skrytej hĺbky napísaného. Nielen že sa vyjadruje slovami Svätého Písma, ale tieto slová aj naozaj žije: v nej samej sa stávajú živými.

Naša svätica napríklad často cituje vyjadrenie svätého apoštola Pavla: „Ak je Boh za nás, kto je proti nám?“ (Rim 8,31; por. *Denník*, I, 714; II 116.1021; III, 48). V nej samotnej sa sprítomňujú tieto Pavlove slová; veľká dôvera a hlboká radosť v nej nachádzajú svoje uskutočnenie: „Moja duša – píše – sa spojila s Božou vôľou a ja som sa navždy vložila do vôle Božej. Zdalo sa mi, že od tejto vôle sa už nikdy viac nemám vzdialiť a nič ma od nej už nemôže odlúčiť: ani úzkosti, ani bolesti, ani námahy, ani pohrdania, ani pokušenia, ani stvorenia, ani démoni, ani temnosti, ba ani samotná smrť, pretože aj v živote aj v smrti hľadám jedno jediné: vôľu Božiu.“ (*Denník*, IV, 272). Máme predsa istotu, že smrť nie je posledným slovom: sme sústredení na Božiu vôľu, a tak vlastne aj na večný život.

Veronika je odvážnou svedkyňou krásy a moci Božej lásky, ktorá priťahuje, preniká a zapaluje. Ukrižovaná láska vtlačila znak do jej telesnej podoby – tak ako u svätého Františka z Assisi – prostredníctvom Ježišových stigiem. „Nevesta moja – šepká mi ukrižovaný Kristus – sú mi tak drahé všetky pokánia, ktoré robíš za tých, čo nežijú v mojej milosti... Potom, zložiť jednu ruku z Kríža, mi naznačil, aby som podišla bližšie... A tak som sa ocitla v náručí Ukrižovaného. To, čo som v tej chvíli prežila, nemôžem teraz vyrozprávať: najradšej by som pri ňom zostala navždy“ (*ibid.* I, 37). Je to obraz jej duchovného

napredovania, jej vnútorného života: byť v náručí Ukrižovaného, a tak zostávať v Kristovej láske pre druhých. Aj k Panne Márii mala Veronika hlboký vzťah. Dokazujú to slová, ktoré jej Božia Matka raz povedala a ktoré ona zaznamenala vo svojom *Denníku*: „Nechala som ťa spočínúť v mojom náručí, prilipla si k mojej duši a skrze ňu si sa ako na krídlach preniesla k Bohu“ (IV, 901).

Svätá Veronika Giuliani nás pozýva k tomu, aby sa sme v našom kresťanskom živote čoraz viac zjednocovali s Pánom v živote pre druhých, vložiac sa do jeho vôle s úplnou a bezhraničnou dôverou a aby sme sa tiež zjednocovali s Cirkvou, Kristovou nevestou; pozýva nás mať účasť na trpiacej láske Krista, ukrižovaného pre spásu všetkých hriešnikov; pozýva nás uprieť pohľad na raj, ktorý je cieľom nášho pozemského putovania, kde budeme spolu s mnohými bratmi a sestrami prežívať radosť plného spoločenstva s Bohom; pozýva nás, aby sme sa denne živili Božím Slovom, ktoré rozohňuje naše srdcia a vedie naše životy. Posledné slová tejto svätice možno pokladať za zhrnutie jej vrúcneho mystického života: „Našla som Lásku, Láska sa ukázala!“ Dakujem. -mk-

Svätá omša pre deti a tradícia požehnaní Jezuliatok vo Vatikánskej bazilike

Vatikán (13. decembra, RV) - 2000 detí z Centra rímskych oratórií so svojimi animátormi a rodičmi sa v nedeľu zúčastnilo na svätej omši v Bazilike sv. Petra, ktorú celebroidal kardinál Angelo Comastri. Táto svätá omša predchádzala tradícii požehnaní Jezuliatok, ktoré si deti odniesli potom do svojich betlehemov v rodinách, školách a farnostiach.

„Nie iba nejaká slávnostná večera, nie len dovolenka a prázdniny a oslava s priateľmi, Vianoce sú oslavou narodenia Ježiša, hoci mnohí dnes často krát zabúdajú práve na oslávenca.“ Tak kardinál Comastri vysvetľoval zmysel Vianoc deťom vo Vatikánskej bazilike a vyzýval ich k tomu, aby robili podobne ako Matka Tereza. Ona na prvú adventnú nedeľu, síce pripravila betlehem a jasličky, avšak nevložila do nich slamu. Tú prikladala vždy po jednom steblo zakaždým, keď vykonala nejaký skutok lásky, aby sa tak Ježiš mohol narodiť uprostred lásky, ale zároveň aj radosti, pretože každý dobrý skutok spôsobuje aj radosť. „A tak každý rok“, pokračuje kardinál „prežívať Ježišovo narodenie je pre všetkých kresťanov dôvodom radosti. Boh sa nám stal blízkym, Boh prišiel medzi nás, do našej ľudskej rodiny, stal sa príbuzným nám všetkým. A tak je jasné, že ak sa Boh stal človekom, tak je možný lepší svet, je možný lepší život. Ak sa Boh nám stal blízkym, ak ho môžeme stretnúť, tak sa náš život môže zmeniť.“ -Fr-

Pápež Benedikt XVI. prijal prezidentku Litvy

Vatikán (10. decembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal na audiencii prezidentku Litvy. Dalia Grybauskaitėová sa následne stretla aj s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a so sekretárom pre vzťahy so štátmi, Mons. Dominiqem Mambertim.

Vo vzájomných rozhovoroch vyzdvihli pozitívny prínos Katolíckej cirkvi v histórii krajiny a v súčasnom živote spoločnosti, prehodnotili súčasnú ekonomickú a sociálnu situáciu, so zvláštnym zreteľom na rodiny a mladých ľudí. Obe strany vyjadrili tiež snahu posilňovať dobré bilaterálne vzťahy a dotkli sa aj poslania Litvy, ktorá sa pripravuje prevziať predsedníctvo Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE). **-jak-**

Svätý Otec vymenoval nových členov Kongregácie pre katolícku výchovu

Vatikán (11. decembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval nových členov Kongregácie pre katolícku výchovu. Stali sa nimi: arcibiskup Záhrebu Josip Bozanić, arcibiskup Kinshasy Laurent Monsengwo Pasinya, arcibiskup Mníchova - Freisingu Reinhard Marx a Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru. **-jak-**

Benedikt XVI. prijal poverovacie listiny nových veľvyslancov

Vatikán (16. decembra, RV) – Svätý Otec prijal poverovacie listiny nových veľvyslancov pri Svätej stolici, ktorí budú zastupovať Nepál, Zambiu, Andorrské kniežatstvo, Seychelskú republiku a Mali. Pápež Benedikt XVI. im odovzdal svoje pozdravy a želanie všetkého dobrého počas ich misie pri Svätej stolici. Svätý Otec veľvyslancom zároveň poďakoval za pomoc, ktorú ich krajiny, medzinárodné spoločenstvá a neziskové sektory poskytli tým krajinám, ktoré uplynulý rok zasiahli viaceré tragédie, a to predovšetkým ostrov Haiti.

„Bratstvo má“, uviedol Benedikt XVI., „osobitný význam pre kresťanov, pretože budovanie bratskej lásky k Bohu, spoločenstva, odhaľuje Krista.“ Tento princíp však podľa Svätého Otca v modernej a politickej spoločnosti mnohokrát zostáva len akousi „mŕtvou literou“ a to najmä vplyvom individualistov a kolektivistického ideoló-

gie. Súčasný proces globalizácie ľudí rozdeľuje, preto Cirkev považuje za svoje poslanie vytvárať ľudské bratstvo na zemi medzi všetkými ľuďmi, a to aj prostredníctvom budovania vzťahov s inými krajinami. **-mf-**

Svätý Otec sa stretol s prezidentom Svetovej luteránskej federácie

„Katolíci a luteráni sú povolani k opätovnej reflexii toho, kam nás priviedla naša cesta k jednote, a k vyzývaniu Božieho vedenia a pomoci do budúcnosti“ - týmito slovami pápež Benedikt XVI. vo štvrtok privítal na audiencii vo Vatikáne prezidenta Svetovej luteránskej federácie rev. Muniba Younana. Svätý Otec zdôraznil pokrok v eumenickom dialógu za posledné roky a spomenul oblasti, v rámci ktorých pokračuje spoločná práca a reflexia. Luteránsko-katolícka komisia v súčasnosti skúma tému krstu a bilancuje pokrok, dosiahnutý na teologickej úrovni. Benedikt XVI. vyjadril nádej, že s Božou pomocou budú prekonané prekážky a bariéry nielen teologického charakteru, ale aj pokiaľ ide o základný dialóg a praktické fungovanie kresťanských komunít v regiónoch, kde pôsobia. Pripomenul minuloročné 10. výročie Spoločnej deklarácie o náuke o ospravedlivení, ktorá podľa jeho slov „predstavuje dôležitý krok vpred na ťažkej ceste k nastoleniu plnej jednoty medzi kresťanmi.“ **SIR/ -dj-**

Benedikt XVI. navštívil Vatikánsku knižnicu

Vatikán (18. decembra, RV) – V sobotu pápež Benedikt XVI. navštívil Vatikánsku knižnicu, ktorá bola 20. septembra - po troch rokoch reštauračných prác - znovu otvorená. Spreádzali ho bibliotekár Svätej rímskej cirkvi, kardinál Raffaele Farina, Mons. Cesare Pasini, prefekt knižnice a ďalší. Pri vstupe si Svätý Otec pozrel depozit periodík, ďalej prezentáciu renovačných prác vrátane sochy sv. Hypolitu, katalóg, oddelenie antických kníh a rukopisov.

Po prehliadke numizmatického oddelenia, archívu fotodokumentácie a laboratória sa stretol s dobrodincami a sponzormi tohto grandiózneho projektu. Vatikánska apoštolská knižnica bola založená v roku 1451 a patrí, hoci nie rozlohou, ale počtom uchovávaných titulov, medzi najväčšie a najhodnotnejšie na svete, obsahuje milión 600 tisíc tlačených titulov a 150 tisíc rukopisov či exponátov prvotlače, ale aj 300 tisíc mincí a medailí. **-jak-**

Menovanie apoštolského nuncia vo Veľkej Británii

Vatikán (18. decembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. v sobotu vymenoval za nového apoštolského nuncia vo Veľkej Británii Mons. Antonia Menniniho, titulárneho biskupa Ferenta, ktorý bol doterajším apoštolským nunciom v Ruskej federácii a Uzbekistane.

Mons. Mennini sa narodil v Ríme v r. 1947, vo vatikánskych diplomatických službách pôsobil v Ugande, Turecku, Bulharsku a od r. 2002 v Ruskej federácii a Uzbekistane. Dnešnou nomináciou nahradí na poste veľvyslanca Svätej stolice v Anglicku Mons. Pabla Puenteho, ktorý ho zastával od roku 1997. **-jak-**

Vyhlásenie Svätej stolice k zverejneniu dokumentov diplomacie USA vo Vatikáne

Vatikán (11. decembra, RV) - Včera večer boli v tlači, prostredníctvom portálu WikiLeaks zverejnené niektoré tajné dokumenty diplomacie USA vo Vatikáne. Tlačová kancelária Svätej stolice vydala k tomu vyhlásenie:

„Bez hodnotenia extrémnej vážnosti zverejnenia veľkého množstva tajných a dôverných dokumentov a jeho možných následkov, Tlačové stredisko Svätej stolice konštatuje, že niektoré dokumenty, nedávno zverejnené na stránkach portálu WikiLeaks, sa týkajú správ, zaslaných na Ministerstvo zahraničných vecí USA Veľvyslanectvom USA pri Svätej stolici. Samozrejme, že tieto správy odrážajú vnímanie a názory tých, ktorými boli vypracované a nemôžu byť považované za vyjadrenie Svätej stolice ani presné citácie slov jej zamestnancov. Ich spoľahlivosť musí byť posudzovaná s istou rezervou a veľmi starostlivo s ohľadom na túto skutočnosť.“ **-jak-**

Kardinál Turkson predstavil Posolstvo Benedikta XVI. k Svetovému dňu pokoja 2011

Vatikán (16. decembra, RV) – Predseda Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj kardinál Peter Turkson predstavil Posolstvo pápeža Benedikta XVI. k 1. januáru, ktorý je 44. svetovým dňom pokoja. Jeho téma „Náboženská sloboda, cesta k pokoju“, nás nutne privádza k problémom súčasnosti, ako sú agresívny sekularizmus, náboženský fundamentalizmus, či kultúrny a náboženský relativizmus. Následne kardinál Turkson podrobne rozoberá zá-

kladné témy posolstva, ako povaha náboženskej slobody, právo na náboženskú slobodu, a dotýka sa aj povinnosti verejných činiteľov zabezpečiť ju a brániť. Pozastavuje sa pri kľúčových pojmoch, ako pravda, identita, dialóg, či spoločenský rozmer náboženskej slobody.

Pokoj všetkým ľuďom praje pápež Benedikt XVI. v čase, keď sa zatvára brána za rokom, plným prenasledovania, diskriminácie, prejavov násilia a náboženskej neznášanlivosti. Osobitnú časť posolstva venuje kresťanským komunitám v Ázii, Afrike, na Blízkom východe a vo Svätej zemi. Svoj pohľad obracia aj na Európu:

„Násilie nie je prekonateľné násilím. Naše bolestné volanie je vždy sprevádzané vierou, nádejou a svedectvom o Božej láske. Chceme vyjadriť nádej, že aj na Západe, najmä v Európe, ustúpi nepriateľstvo a predsudky voči kresťanom preto, že chcú nasmerovať svoje životy v súlade s hodnotami a princípmi, vyjadrenými v evanjeliu. Európa predsa len rozpozná svoje kresťanské korene, čo je potrebné na pochopenie úlohy, ktorú mala, má a bude mať v histórii, aby tak zakúsila spravodlivosť, harmóniu a pokoj, pestujúc úprimný dialóg so všetkými národmi.“ **-jak-**

Adventné posolstvo predsedu Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky

Predseda Pápežskej rady pre spoločenské komunikačné prostriedky arcibiskup Claudio Maria Celli pozýva tých, ktorí sa venujú spoločenskej komunikácii, k tichu počas Adventu. Vyplýva to z posolstva pracovníkom z masmediálnej oblasti v Latinskej Amerike, pri príležitosti sviatku Panny Márie Guadalupskej, ktorý slávil minulú nedeľu. Mons. Celli ocenil spôsob, akým miestne cirkvi podporujú kontinentálnu misiu, pripomenúc, že „byť učeníkmi znamená žiť skutočné stretnutie s Kristom, zakúsiť jeho dobrotu, lásku a milosrdenstvo v našich osobných dejinách.“ „Táto skúsenosť“, uvádza ďalej arcibiskup, „poznáva život neustálym spôsobom, a práve preto ju chceme zdieľať s ostatnými, a premieňať seba samých na mužov a ženy – misionárov.“

Stretnutie s Pánom je podľa predsedu vatikánskeho dikastéria rôznorodé – osobné i komunitné, prameniace v samote i v liturgii a v rodine. Zároveň pozval všetkých, ktorí sa venujú spoločenskej komunikácii, aby prežívali chvíle ticha počas adventných dní, a načúvali hlasu Ježiša, ktorý sa prihovára nášmu srdcu: „Ticho je ako čisté filmové plátno, na ktoré môžeme premietiť film nášho každodenného života, aby sme ho jasne videli. Ak ho premietame na stenu plnú obrázkov, kníh a vecí, s kulisou hluku, pochopíme len málo... V tichu počujeme Boží hlas, a to nám umožňuje byť skutočnými ohlasovateľmi jeho Slova.“ **Zenit, -dj-**

Pastoračná starostlivosť o pracovníkov putovných cirkusov a jarmokov

Vatikán (13. decembra, RV) – „Cirkusy a lunaparky – katedrály viery a tradícií, symboly nádeje v globalizovanom svete“, taká je téma kongresu, ktorý sa v týchto dňoch - od 12. - 16. decembra - koná v sídle Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich. Mons. Antonio Maria Vegliò, predseda tohto vatikánskeho dikastéria, vo svojom rozhovore pre Vatikánsky rozhlas na margo prebiehajúceho kongresu povedal: „Cirkusy a lunaparky sú v dnešnom globalizovanom svete príležitosťou k zdravému oddychu, zábave a k dobrému zhodnoteniu voľného času. Podľa odhadov je v Európskej únii 600 až 1000 cirkusov a vo svete viac ako jeden milión ľudí pracuje v tomto potulnom divadle a v zábavných parkoch. Príťažlivosť cirkusov a lunaparkov v človeku uvoľňuje pozitívnu energiu a predisponuje ho k srdečnosti a veľkodušnosti, ktorých my všetci máme byť nositeľmi. Preto sa cirkusy a lunaparky stávajú symbolmi nádeje pre tento svet, aby sa stal viac harmonickejší a úctivejší. A aj z kresťanského pohľadu putovní cirkusanti nám pripomínajú, že my všetci sme pútnikmi v tomto svete, a že našim cieľom je úplná radosť, ktorá sa realizuje v Božej blízkosti.“

Mons. Antonio Maria Vegliò ďalej dodal, že „jednou z charakteristík sveta cirkusu a jarmoku je mobilita. Cirkus mení svoje stanovisko v priemere každý týždeň. Toto neustále premiestňovanie sa nedovoľuje cirkusantom a jarmočníkom využívať riadnu duchovnú starostlivosť, ktorá sa poskytuje veriacim vo farnostiach. Preto je nevyhnutné podporovať ich vo viere, ponúkať im pomoc v toľkých ťažkostiach, s ktorými sa stretávajú.“

Situácia putovných cirkusantov a jarmočníkov je z pohľadu pastoraácie osobitne náročná. Kongresu sa zúčastňujú zodpovední za túto špecifickú pastoračnú oblasť v rámci jednotlivých krajín. K špecifickým otázkam, ktorými sa zodpovední za túto pastoraáciu zaoberajú, patria podľa slov predsedu Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich rodina, ekumenizmus a medzináboženský dialóg, zabezpečenie výchovy pre deti a mládež, profesionálna formácia mladých pracovníkov v tomto sektore. -fr-

Misijné múzeum Kongregácie pre evanjelizáciu národov

Vatikán (10. decembra, RV) – „Pokladnica misijnej spirituality, umenia a etnografie spred 400 rokov, po prvýkrát sprístupnená verejnosti.“ Takto včera predstavili nové Misijné múzeum Kongregácie pre evanjelizáciu

národov páter Massimo Cenci, vicesekretár kongregácie a prof. Francesco Buranelli, sekretár Pápežskej komisie pre kultúrne dedičstvo Cirkvi.

Expozícia na ploche 1250 m² približuje prostredníctvom umeleckých diel a artefaktov históriu stretnutia evanjelia s kultúrami piatich kontinentov.

Slovo „misia“ – je anglosaského pôvodu a znamená poslanie. Dnes je pomerne moderné a používa sa aj v profánnom svete. Čo by malo byť poslaním kultúrno – náboženskej misie, to pápeži vedeli už pred 500 rokmi. A to je zachytené aj v novootvorenom misijnom múzeu v Palazzo di Propaganda fide na Španielskom námestí v Ríme. Prof. Buranelli k tomu dodáva:

„Misie sú v múzeu v istom zmysle slova identifikované s vecami veľkej kultúrnej, umeleckej a historickej hodnoty. Máme sekciu talianskych obrazov a malieb, sú tu tiež historické dokumenty, fotografie, knihy, umelecké predmety a obrazy, ktoré misionári priniesli do Ríma z misií, napr. japonské obrazy, kly z africkej slonoviny. Takže je to múzeum veľmi ojedinelé a výnimočné.“

Dnes, v kontexte sekularizácie a globalizácie, ako poznamenáva prof. Buranelli, sekretár Pápežskej komisie pre kultúrne dedičstvo Cirkvi, misijné múzeum má veľkú etnicko-antropologickú hodnotu. Je to živé múzeum, vypovedajúce o stretnutiach kultúr, ktoré boli uskutočnené misionármi s úctou, rešpektom a docenením rozdielov a podobností vo svete. -jak-

Stretnutie zástupcov Bilaterálnej komisie Svätej stolice a štátu Izrael

Včera sa na Ministerstve zahraničných vecí Izraela uskutočnilo stretnutie zástupcov Bilaterálnej komisie Svätej stolice a štátu Izrael. Spoločné tlačové komuniké, ktoré bolo zverejnené dnes, uvádza, že atmosféra, v ktorej sa uskutočnilo, bola „dobrá a otvorená“. Delegáciu Svätej stolice viedol Mons. Ettore Balestrero, podsekretár pre vzťahy so štátmi, izraelskej delegácii predsedal zástupca ministra zahraničných vecí Danny Ayalon. V úvode sa obe strany zaoberali telegramom, zaslaným vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom v mene Svätého Otca. Uisťuje v ňom o modlitbe a solidarite pápeža Benedikta XVI. voči rodinám tých, ktorí stratili životy, voči zraneným a tým, ktorí boli zasiahnutí lesným požiarom na severe Izraela. Zároveň ocenil úsilie záchranárov, ktorí k misii pristupovali s „veľkým odhodlaním“. Komisia sa ďalej zaoberala nasledujúcimi krokmi v súvislosti s uzavretím vzájomnej Zmluvy. Najbližšie stretnutie sa uskutoční 16. júna 2011 vo Vatikáne. Pracovný tím sa zíde už 3. februára na budúci rok.

Agentúra SIR, -dj-

Rino Fisichella: „Ak sa Európa hanbí za kresťanstvo, tak nemá budúcnosť“

Belgicko (10. decembra, RV) – „Je nevyhnutné vyjsť z tejto formy neutrality, do ktorej sa Európa uzavrela len preto, aby nemusela vyzdvihnúť seba a svoje dejiny“, vyhlásil Mons. Rino Fisichella vo svojom príhovore ku Komisii biskupských konferencií krajín Európskej únie (COMECE). Mons. Fisichella, predseda Pápežskej rady pre podporu novej evanjelizácie, sa zúčastnil na plenárnom zasadaní COMECE, ktorá oslavuje 30. výročie svojho založenia. Vo svojom príhovore podčiarkol nevyhnutnosť vrátiť sa ku kresťanskej viere v Európe, ako k časti nielen jej minulosti, ale aj budúcnosti. „Nikto z nás by nemal padnúť do intelektuálnej pasce, že o Európe možno hovoriť a zabudnúť pritom na jej korene a jej vieru, ktorá ju živila počas celých storočí a zaistila rozvoj rôznych národov. My, Európania, nemáme jeden spoločný jazyk, máme rozdielne kultúrne a právne tradície, a predsa máme spoločný menovateľ, ktorým je jednoznačne kresťanstvo. A preto si nerobme ilúzie o budúcnosti. Nikdy nebude Európa skutočne zjednotená, ak odmietne to, čím doteraz bola. Nemožno jej obyvateľom vnútiť zmysel pre spolupatričnosť bez toho, že by mali spoločné korene a dušu.“ Mons. Fisichella ďalej zdôraznil, že iba „silná spoločná identita môže prekonať formy fundamentalizmu a extrémizmu, ktoré sa opakovane vyskytujú na európskom kontinente. Ak sa Európa hanbí za to, čím bola, za korene, ktoré ju podporujú a za kresťanskú identitu, ktorá ju neustále pretvára, tak nebude mať budúcnosť. Jediným možným záverom bude neodvratný úpadok. Ak politika nebude schopná urobiť kvalitatívny skok a znovuobjaviť hodnotový systém, ktorý presahuje ideologický nátlak, všetky snahy o vybudovanie Európskej únie budú márne.“

-Pr-

Viac ako 100 miliónov Európanov je na hranici chudoby

Belgicko (14. decembra, RV/Sir) – Viac ako 100 miliónov Európanov je na hranici sociálneho vylúčenia a chudoby. Uvádza to Eurostat v rozsiahlej štúdií o životných podmienkach v Európe. Prieskum bude prezentovaný na konferencii na záver Európskeho roku boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu, ktorá sa bude konať 16. a 17. decembra v Bruseli. Štatistický úrad EÚ, ako uvádza agentúra Sir, použil tri kritériá prieskumu a údaje, vzťahujúce sa na rok 2008: 1. riziko chudoby, 2. príjem pod 60% priemerného príjmu v krajine a 3. ťažká materiálna núdza, čo znamená napr. neschopnosť zaplatiť účty, nedostatok alebo absencia tepla v domácnosti a pod.

V tomto zmysle je v 27 členských štátoch EÚ 81 miliónov ľudí ohrozených chudobou. To predstavuje 17% z celkového počtu Európanov. Najviac znepokojujúce údaje boli zaznamenané v Lotyšsku, Rumunsku a Bulharsku.

-jak-

Švajčiarski biskupi vystúpili proti odstráneniu krížov

Švajčiarsko (10. decembra, RV) – Švajčiarski biskupi vyjadrili znepokojenie nad silným odmietaním náboženských symbolov na verejných miestach a potvrdzujú, že zákaz krížov „nikdy nebude vyjadrením tolerancie, ale práve naopak intolerancie, pretože zabraňuje verejnému vyjadrovaniu kresťanskej viery“. Potvrdzujú to v záverečnom vyhlásení z ich 290. riadneho zasadania, ktoré sa konalo vo Viège minulý týždeň. Vyjadrujú v ňom taktiež solidaritu s prenasledovanými kresťanmi na Blízkom východe. Konferencia biskupov Švajčiarska zdôraznila, že sloboda vierovyznania a svedomia je „mimoriadne cenná a každá náboženská komunita a každý štát ju musí rešpektovať“. Táto sloboda „dovoľuje ľuďom žiť – individuálne alebo v spoločenstve, ktoré si vyberú na základe ich viery a svedomia – v súkromí ako aj na verejnosti. Z toho vyplýva aj právo verejne vyznávať a žiť svoju vieru – aj skrze viditeľné symboly viery“, píše sa vo vyhlásení. Biskupi ďalej odsudzujú existenciu „silného nepriateľstva – hlavne v súčasnosti – náboženských symbolov na verejnosti“ a „tendencie vytlačiť náboženstvo iba do súkromia človeka“. Podľa švajčiarskych biskupov „veľká väčšina národa súhlasí s prítomnosťou kresťanských symbolov – predovšetkým krížov – na verejnosti. Táto väčšina uznáva, že sa tým neobraňujú nejaké staré privilégia, ale že odstránením týchto symbolov sa riskuje narušenie kresťanských základov našej spoločnosti a nášho spôsobu života.“ Podľa tejto nóty „sloboda vierovyznania a svedomia je zaručená iba vtedy, ak vyhlásenia a symboly rôznych vierovyznaní sú navzájom tolerované“.

V tejto súvislosti biskupi mimoriadnym spôsobom vyjadrili solidaritu prenasledovaným kresťanom na Blízkom východe. „Podmienky života kresťanov v týchto krajinách sa neustále zhoršujú a nezdá sa, že by tieto prenasledovania utíchali.“ Ďalej pripomenuli, že viac ako 200 miliónov kresťanov na svete je prenasledovaných alebo systematicky ohrozovaných kvôli ich viere. Na záver vyjadrili vďačnosť všetkým osobám, ktoré podporujú prenasledovaných kresťanov a povzbudili k modlitbám za nich. Zvlášť vyzvali všetky farnosti krajiny, aby odslúžili sväté omše za prenasledovaných kresťanov – mučeníkov svojej viery.

-Pr-

Arcibiskup Milána usporiadal zbierku v prospech chudobných

Taliansko (13. decembra, RV) - Pár dní pred Vianocami sa kardinál Dionýz Tettamanzi, arcibiskup Milána, rozhodol usporiadať zbierku v prospech Fondu rodina – práca, vytvoreného arcidiecézou pred dvoma rokmi. Kardinál Tettamanzi sa rozhodol ponúknuť k dobročinnému predaju betlehemu, ktoré dostal počas rokov svojej služby: ktokoľvek si ich môže kúpiť do 23. decembra a výťažok z predaja pôjde na financovanie milánskeho fondu pre rodiny v núdzi. Vo svojom rozhovore pre RV kardinál Tettamanzi povedal: „Betlehem nie je iba náboženským odkazom, ale aj hlboko ľudským. Je to návrat k dieťaťu do čias, keď betlehem bol veľmi príjemnou a túžobne očakávanou tradíciou. Stať sa opäť dieťaťom znamená zamerať sa na to, čo je podstatné, stať sa schopným prežívať aj najzložitejšie problémy jednoduchým spôsobom – nechať sa podporiť Pánom. Uveriť, že náš život nie je celý v našich rukách, ale je v rukách Boha a jeho lásky. A tak tento kresťanský odkaz Vianoc sa vo svojej hĺbke prekrýva s čisto ľudským a stáva sa pochopiteľným a prijateľným pre všetkých rozumných ľudí, dokonca aj vtedy, keď už stratili vieru. Fond v prospech ktorého rozpredávam betlehemu, je znakom solidarity a spravodlivosti, pomohol mnohým rodinám, ktoré sa nachádzali vo veľkej kríze kvôli strate zamestnania, je však stále veľa rodín, ktoré potrebujú pomoc – ekonomickú, ale predovšetkým ľudskú. Túžim ich darovať tým, ktorí si ich kúpia za dobrovoľný príspevok, aby sa tak aj oni stali protagonistami tejto solidarity voči chudobným a núdzným ľuďom.“

-r-

Kresťania v Iraku potrebujú azylové kvóty a pomoc EÚ

Tohtotýždňová schôdza Európskeho parlamentu v Štrasburgu sa niesla v znamení dodržiavania ľudských práv. Okrem udeľovania Sacharovovej ceny parlament prerokoval aj správy, ktoré sa zaoberali dodržiavaním základných práv človeka v EÚ aj vo svete. Ako hostia sa na rokovaní parlamentu zúčastnili aj irackí biskupi, ktorí hovorili o prenasledovaní kresťanov v Iraku.

„Rozprávala som sa s biskupmi z Iraku a zúčastnila som sa aj na spoločnej svätej omši v parlamentnej kaplnke. To, čo potrebujú kresťania v Iraku, a nielen oni, je akcia, konkrétna pomoc. Takýmto krokom by bolo zaručenie bezpečnosti kresťanským komunitám v Iraku. Európska únia by mala zároveň po príklade Francúzska prijať azylové kvóty a otvoriť svoje hranice pre irackých kresťanov, ktorým v ich rodnej krajine hrozí prenasledovanie, mučenie a častokrát násilná smrť,“ uviedla poslankyňa EP Anna Záborská.

Irak patrí ku krajinám, ktoré nerešpektujú jedno zo základných ľudských práv, právo na slobodu náboženského presvedčenia. Konštatuje sa to aj v Správe o dodržiavaní ľudských správ vo svete, ktorú dnes prijal Európsky parlament. Podľa Anny Záborskej však aj prípad kresťanov v Iraku ukazuje, že deklarácie a správy o stavu ľudských práv sú často bezmocné a zbytočné.

„Európa ročne prijme státisíce migrantov a utečencov. Som presvedčená, že by sme mali konečne prijať spoločnú politiku pre prijímanie prenasledovaných kresťanov. Tým sa prakticky prihlásime k civilizačnému odkazu kresťanstva, na ktorom Európa vznikla a z ktorého dodnes žije,“ zdôraznila Anna Záborská.

Peter Stach

V Ekvádore zavraždili kňaza

Mirosław Karczewski, 45-ročný poľský františkánsky kňaz, bol zabitý 6. decembra vo svojej ekvádorskej farnosti v Santo Domingo de Los Colorados. Našli ho farníci po tom, čo neprišiel na večernú svätú omšu v Kostole sv. Antona Paduánskeho. Jeho telo bolo zranené na niekoľkých miestach, čo predpokladá, že zápasil o svoj život, podľa agentúry FIDES bol zavraždený údermi krucifixu. Útočník odcudzil z priestorov fary mobilný telefón a počítač. Podľa informácií polície nešlo o prvý útok na tohto kňaza, prvýkrát ho neznámi útočníci napadli pred rokom.

FIDES/ -dj-

Vojenský biskup Rábek navštívil slovenských vojakov v Afganistane

Afganskú zem a zvlášť slovenských vojakov pôsobiacich v operácii ISAF v Afganistane 15. decembra 2010 navštívil v sprievode prezidenta SR Ivana Gašparoviča a ministra obrany Ľubomíra Galka aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek. Delegácia si prezrela podmienky výkonu služby slovenských vojakov v priestoroch nasadenia, ukážky ženijných prác, činnosť strážnej jednotky, ale celkové priestory jednej z najväčších vojenských základní KAF v Kandaháre. Nechýbalo stretnutie s veliteľom základne, americkým brigádnym generálom Jeffrym B. Kendallom.

Slovenským vojakom členovia delegácie odovzdali kresby a pozdravy od detí zo základných škôl a aj živú vianočnú jedličku, ktorá je už tradičným darom prezidenta pre slovenských vojakov v zahraničných misiách.

Vojenský biskup Rábek sa popri oficiálnych aktivitách mal možnosť aj osobne a bezprostredne stretnúť so slovenskými vojakmi pri slávení sv. omše v hlavnom vojenskom kostole kandahárskej základne.

-tu-

Advent vatikánskej Farnosti sv. Anny prežívaný v solidarite s Haiti

Vatikán (13. decembra, RV) – Veriaci Farnosti sv. Anny vo Vatikáne prežívajú Advent v duchu solidarity s obyvateľmi Haiti. Pod vedením svojho farára, ktorým je otec Bruno Silvestrini, augustinián, organizujú niekoľko charitatívnych iniciatív. Ich cieľom je získanie finančných prostriedkov pre ťažko skúšaných a trpiacich ľudí na Haiti. Plánujú napríklad špeciálny predaj vianočného pečiva či zbierku trvanlivých potravín, ale aj iniciatívu s názvom „Modliace sa ruky“. Ide o trh ručne vyrobených remeselníckych, úžitkových a umeleckých predmetov. Výťažok z ich predaja má špecifické určenie – pre seminaristov na ostrove. Miestna Charita organizuje tiež predaj vianočných hviezd. Farnosť sv. Anny začala Advent púťou do talianskej dedinky Greccio Rieti, kde na Vianoce roku 1223 sv. František z Assisi prvýkrát názorným spôsobom spritomnil narodenie Pána tzv. živým betlehemom. Vyvrcholením adventného obdobia vo Farnosti sv. Anny vo Vatikáne bude Vianočný koncert a Oratórium pre deti.

-jak-

Situácia na Haiti vážna

Charitní pracovníci a predstavitelia ďalších mimovládnych organizácií na Haiti už druhý deň sledujú povolené nepokoje len prostredníctvom médií, keďže platí zákaz vychádzania do ulíc. Pracovníčka Slovenskej katolíckej charity (SKCH), Eva Zelinová, koordinátorka projektu obnovy po zemetrasení na Haiti, sa nachádza priamo v centre diania. SKCH informovala, že situácia je naozaj vážna. Nepokoje, podmienené výsledkami volieb, spôsobili demonštrácie obyvateľov, ktorí budujú barikády, iniciujú vzbury, obchody sú zatvorené. Ľudia z mimovládnych organizácií majú zákaz vychádzať aj z dôvodu zvýšenej agresivity miestnych voči cudzincom a vojakom OSN, ktorých obviňujú z rozšírenia epidémie cholery.

Haiti sužujú nielen nepokoje, ale aj neustále šírenie cholery. Haiti ňou bolo zasiahnuté už vo všetkých svojich desiatich regiónoch. Situácia sa stále zhoršuje, nakazení pribúdajú a tisícky ďalších ľudí sú v ohrození. Snaha mimovládnych organizácií bojovať proti šíreniu cholere bola súčasťou situáciou spomalená. No doteraz sa v médiách objavovali informácie o prevencii, distribuovali sa hygienické potreby, tablety na čistenie vody. Kvôli veľkému množstvu ľudí, ktorí žijú v biednych azlych hygienických podmienkach sú však tieto opatrenia nedostačujúce. „Mnoho ľudí zomiera, lebo nemajú prístup k zdravotným centrom. Tie sú často vzdialené

a oni nemajú dopravné prostriedky, aby rýchlo vyhľadali zdravotnú pomoc. Preto je okrem oficiálnych čísiel mŕtvych, veľké množstvo nezaznamenaných mŕtvych, ktorí zomierajú doma bez akejkoľvek pomoci“, uviedla Eva Zelinová. Kvôli nepokojom voči vojakom OSN, ktorých obviňujú z vypuknutia cholery, museli organizácie prerušiť pomoc, čo zvýšilo úmrtnosť v tomto regióne.

SKCH si uvedomuje svoju zodpovednosť pomáhať a z dôvodu prevencie možnej nákazy cholerou, poskytne 900 vakcín pre ľudí na Haiti. Vakcíny plánuje odoslať na Haiti do konca tohto mesiaca, zatiaľ sú bezpečne uložené v sklade v Bratislave. Časť vakcín bude poskytnutá najmä do oblastí, kde pôsobia slovenskí misionári a lekári. Približne 200 rodinám, v spolupráci s misionármi Monfortains, bude ďalej distribuovať dezinfekčné balíčky s obsahom: 1 ks dezinfekčné mydlo, 1 ks dezinfekčný sprej na ruky, 50 tabliet na dezinfekciu pitnej vody, 3l chlórový prípravok na dezinfekciu zdrojov úžitkovej vody. Realizácia bude prebiehať v rámci projektu obnovy po zemetrasení na Haiti cez jeho koordinátorku Evu Zelinovú, ktorá je v priamom styku s miestnymi partnermi, s ktorými vstúpila SKCH do spolupráce. O ďalšej situácii a stave na Haiti nás bude naša kolegyňa pravidelne informovať. Veríme, že nepokoje sa utišia a mimovládne organizácie budú môcť pokračovať v neustálej pomoci, eliminovaní šírenia cholery a jej prevencii.

Ivana Pástorová, SKCH

Pre hladujúcich na Haiti už vyzbierali milión eur

Štvrtý ročník verejnej zbierky Boj proti hladu je ukončený. Vyzbierané prostriedky zmiernia biedu na Haiti. Haiti 12. januára 2010 zasiahlo silné zemetrasenie. Ostrovná krajina má v súčasnosti veľké problémy aj so šíriacou sa cholerou. Pomôcť sa snaží celý svet a Slováci tiež nezaostávajú. Vo verejnej zbierke Boj proti hladu, ktorej štvrtý ročník sa skončil 31. októbra, vyzbierali vyše 270 tisíc eur.

Hlavným účelom zbierky je pomôcť hladujúcim, trpiacim a negramotným ľuďom na Haiti. Vyzbierané prostriedky už boli poslané na konkrétne projekty realizované prevažne Spoločnosťou dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, ktorá na Haiti prevádzkuje viacero zariadení – napríklad sirotince, zdravotné strediská a strediská výživy. Cieľom je z výnosu podporiť konkrétne menšie projekty, ktoré budú najbiednejších viesť k samostatnosti

Časť vyzbieraných prostriedkov bola poslaná aj na podporu projektu slovenského misionára, saleziána Augustína Vrecka. Viac informácií o zbierke: www.bojprotihladu.sk

Alojz Vlčko

Zomrel arcibiskup Ján Bukovský

V sobotu 18. decembra zomrel arcibiskup Mons. Ján Bukovský SVD v komunite Techny, Illinois, USA. Svätú omšu za dušu zomrelého bude celebrowať kardinál Chicaga Francis George v stredu o 3.30 hod. Telo zosnulého arcibiskupa bude prevezené na Slovensko.

Mons. Ján Bukovský sa narodil 18. 1. 1924 v Cerovej, okres Senica. Vstúpil do Spoločnosti Božieho Slova v Nitre r. 1939. Noviciát si vykonal v kláštore na Zobore. Maturoval v Bratislave r. 1945. Po dvojročnom štúdiu filozofie vo Vidinej odišiel na teologické štúdiá r. 1947 do Techny, Illinois, USA, kde bol vysvätený 3. 12. 1950.

Po vysviacke študoval na Katolíckej Univerzite vo Washingtone, kde získal licenciát z teológie a odborné znalosti z gréčtiny a hebrejčiny. R. 1952 až 1954 bol profesorom Sv. písma v misijnom seminári v Techny a r. 1954 až 1956 poslucháčom Pápežského biblického ústavu v Ríme, kde dosiahol licenciát v exegéze. Vrátil sa znova do Techny. R. 1967 ho vymenovali za rektora tunajšej vysokej školy. Mal vtedy iba 43 rokov. Ale toho istého roku bol na generálnej kapitule v Ríme zvolený za generálneho poradcu a admonitora najvyššieho predstaveného Spoločnosti Božieho Slova v Ríme.

Od r. 1968 pracoval príležitostne ako tlmočník delegácie Svätej stolice na vyjednávaniach so zástupcami ČSSR. R. 1973 nastúpil ako trvalý pracovník na Štátny sekretariát a v Rade pre mimoriadne cirkevné veci postupne prebral oddelenie pre ČSSR, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko a Albánsko. Od r. 1989 sa dostal medzi elitu vatikánskej diplomacie. Staral sa o vymenovanie biskupov na uprázdnené biskupské stolce a o riešenie problémov medzi Katolíckou cirkvou a jednotlivými štátmi.

18. 8. 1990 vymenoval pápež Ján Pavol II. pátra Jána Bukovského za pápežského nuncia v Rumunsku a za titulárneho biskupa tabalského. Biskupskú konsekráciu mu udelil dňa 13. 10. 1990 v bazilike sv. Petra v Ríme J. Em. kardinál Agostino Casaroli, štátny sekretár Svätej stolice. Ako arcibiskup vykonával funkciu nuncia v Rumunsku až do r. 20. 12. 1994, keď bol určený ako nuncius - predstaviteľ Svätej stolice - do Ruska so sídlom v Moskve. Mons. Bukovský bol nielen prvým nunciom, ktorý sa narodil na Slovensku, ale taktiež prvým nunciom v Moskve.

Svätý Otec ho vysoko ocenil za jeho zásluhy: „Otec Bukovský dokázal na poli rešpektovania ľudských práv, že vie tieto náročné úlohy spĺňať. Vyslovujem mu uznanie a vďaku za všetky služby, ktoré Svätej stolici a svätej Cirkvi nezištnou a rozumnou prácou preukázal.“ /Pápež Ján Pavol II., 1990/ O svojom živote vo vatikánskej diplomacii napísal knihu Spomienky spoločníka, ktorá vyšla v slovenčine v r. 2006. Arcibiskup Ján Bukovský patril medzi veľkých svedkov politických a vnútrocirkevných premien vo východnej Európe

v uplynulých desaťročiach. V závere knihy, kde hodnotí svoju poslednú etapu aktívnej činnosti – službu nuncia v Rumunsku a Rusku, - arcibiskup Bukovský akoby zhrnul celé svoje životné dielo do týchto slov: „Moja práca bola diplomatická...Predovšetkým som sa vždy cítil ako kňaz a biskup, ktorý sa musí postarať o vnútorný život a organizáciu Cirkvi. A to mi dalo silu a radosť z práce.“

Arcibiskup Ján Bukovský, SVD odišiel r. 2000 na dôchodok. Žil v St. Gabrieli pri Viedni do r. 2006 a zvyšné roky prežil v Misijnom dome Spoločnosti Božieho Slova v Techny, USA. Zomrel v sobotu 18.12.2010 v Techny, Illinois, USA o 7. hod. miestneho času. -ms-

Európa: „Áno“ právu na život nenarodených detí

Európa (18. decembra, RV) - Podľa Európskeho dohovoru o ľudských právach potrat nemôže byť právom - rozhodol vo štvrtok 16. decembra Súdny dvor v Štrasburgu vydaním rozhodnutia o troch prípadoch žien žijúcich v Írsku. Horná komora Európskeho súdu tým vyhlásila, že írsky ústavný zákaz potratov nie je v rozpore s Európskym dohovorem o ľudských právach, ktorý zdôrazňuje právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života. Žalobu proti írskemu zakazu potratov vzniesli v decembri minulého roku tri ženy žijúce v Írsku, údajne „nútené“ vycestovať do Veľkej Británie kvôli prerušeniu tehotenstva, ktoré podľa ich slov ohrozovalo ich zdravie. Podľa ich žaloby tak bolo „porušené právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života“.

K zhodnoteniu verdiktu generálny riaditeľ Európskeho centra pre spravodlivosť a ľudské práva so sídlom v Štrasburgu Gregor Puppink povedal:

„Je to veľmi dôležité vyjadrenie, lebo je jednoznačne vysloveným „áno“ a to je veľmi dôležité, pretože dalo jasnú odpoveď. Mnoho ľudí, mnoho politikov sa snažilo vyvíjať tlak na súd, ktorý by vytvoril právo na potrat, pretože väčšina európskych krajín má zákonný potrat. A tieto skupiny tvrdia, že vzhľadom k tomu by mali byť krajiny, vrátane Írska, Malty a Poľska, ktoré ho zakazujú, donútené k legalizácii.“

Ďalším pozitívnym prvkom – ako uviedol pre Vatikánsky rozhlas riaditeľ Európskeho centra pre spravodlivosť a ľudské práva - je, že prvýkrát Horná komora uznala pojem „právo nenarodeného dieťaťa na život“. Súd teda uznal, že existuje právo dieťaťa, ktoré sa ešte nenarodilo, právo na život. Doteraz totiž Súdny dvor dôsledne odmietal uznať toto právo samotné ako autonómne. **-jak-**

Vyslanie koledníkov Dobrej noviny

V dňoch 11. – 12. decembra 2010 sa na dvanástich miestach uskutočnili sväté omše spojené vyslaním koledníkov: v Bratislave, Partizánskom, Košiciach, Sabinove, Vranove nad Topľou, Nitre, Brezne, Svite, Trnave, Pruskom a sväté liturgie v Sečovciach a Prešove. Počas nich koledníkov požehnali katolícki biskupi v jednotlivých diecézach. Na vyslaní sa zúčastnilo približne 3500 koledníkov z 217 farností.

Banskobystrická diecéza sobota 11.12.2010

Svätá omša o 10:00 vo farskom kostole Božského srdca Ježišovho v Partizánskom

Účasť: 180 koledníkov z 20 farností

Svätú omšu slávil biskupský vikár pre pastoraáciu Jozef Repko. Povzbudil prítomných koledníkov, aby sa modlili za deti v Afrike a aby išli ohlasovať radostnú zvesť s čistým srdcom.

Bratislavská arcidiecéza sobota 11.12.2010

Svätá omša o 17:00 vo farskom kostole Kráľovnej rodiny – Teplická v Bratislave.

Účasť: 100 koledníkov z 12 farností

Svätú omšu slávil arcibiskup Stanislav Zvolenský. Povzbudil deti na dobrú prípravu do nastávajúceho koledovania a ocenil prácu eRka, ktoré Dobrú novinu už šestnásťkrát pripravilo a z ktorého práce v diecéze má radosť.

Rožňavská diecéza v sobotu 11.12.2010

Svätá omša o 10:00 vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Brezne

Účasť: 200 koledníkov z 12 farností

Svätú omšu slávil dekan Jozef Fričovský, ktorý vyzval deti, aby bol Boh v ich srdciach, rodinách a domovoch, kde pôjdu roznášať zvesť o narodení Ježiša Krista.

Spišská diecéza v sobotu 11.12.2010

Svätá omša o 11:00 vo farskom kostole svätého Jozefa, robotníka vo Svite

Účasť: 700 koledníkov

Svätú omšu slávil spišský diecézny biskup František Tondra, ktorý hovoril o svetle ako sym-

bole Ježiša Krista, ktoré nás má potešiť a prináša nám spásu – tak aj koledníci majú prinášať svetlo do rodín.

Trnavská arcidiecéza v sobotu 11.12.2010

Svätá omša o 15:00 v Jezuitskom kostole Najsvätejšej Trojice v Trnave

Účasť: 200 koledníkov z 18 farností

Svätú omšu slávil trnavský arcibiskup Róbert Bezák, ktorý povzbudil deti ku koledovaniu a konaniu dobrých skutkov, ktoré vychádzajú zvnútra človeka a prinášajú druhým radosť. Vyjadril tiež radosť z toho, že Dobrá novina vznikla zdola, cez laikov a za podpory

ry Cirkvi sa jej neustále darí a rastie.

1. Košická arcidiecéza v nedeľu 12.12.2010

Svätá omša o 11:00 vo farskom kostole svätá Bartolomeja – apoštola v Košiciach - Myslave

Účasť: 103 koledníkov zo 4 farností

Svätú omšu slávil emeritný košický arcibiskup Alojz Tkáč, ktorý povedal, že dnes mnohí ľudia nepoznajú Pána Ježiša, nevedia, kto je. Koledníci sú podobní Jánovi Krstiteľovi, aj dnes biskupi ohlasujú evanjelium a vysielajú koledníkov na misiu.

2. Košická arcidiecéza v nedeľu 12.12.2010

Svätá omša o 10:30 vo farskom kostole Sťatia svätého Jána Krstiteľa v Sabinove

Účasť: 291 koledníkov z 12 farností

Svätú omšu slávil košický arcibiskup Bernard Bober, ktorý priblížil deťom ako prebiehala Dobrá novina v košickej arcidiecéze a vyzval ich, aby boli radostní a niesli ďalej radosť ohlasovaním Dobrej noviny.

3. Košická arcidiecéza v nedeľu 12.12.2010

Svätá omša o 11:00 v Bazilike Narodenia Panny Márie vo Vranove nad Topľou

Účasť: 400 koledníkov zo 17 farností

Svätú omšu slávil košický pomocný biskup Stanislav Stolárik, ktorý povedal, že Ján Krstiteľ ohlasoval Ježiša Krista, bol odmenený väznením a smr-

ťou, aj nám sa môže dostať nie príjemného prijatia, ale aj tak sa to oplatí robiť a naša obeta sa zmení na radosť tým, že pomôžeme deťom v Afrike. Vyzval deti, aby boli poslami Ježiša Krista, aj keď ich nebudú chcieť všade prijať.

Košická eparchia v nedeľu 12.12.2010

Svätá liturgia o 10:00 v chráme svätého Cyrila a Metoda v Sečovciach

Účasť: 75 koledníkov z 2 farností

Liturgii predsedal košický eparcha Milan Chatur, ktorý povzbudil deti k tomu, aby sa pred Vianocami zamerali na ich duchovný rozmer a na čo najlepšiu prípravu duše na sviatky narodenia Pána. Koledníkov povzbudil k radostnému roznášaniu Dobrej noviny a všetkých prítomných k tomu, aby koledníkov ochotne prijali do svojich domovov a Krista, ktorého príchod im zvestujú pustili do srdca.

Nitrianska diecéza v nedeľu 12.12.2010

Svätá omša o 10:30 v Katedrálnom chráme – bazilike svätého Emeráma v Nitre

Účasť: 500 koledníkov z 30 farností

Svätú omšu slávil nitriansky pomocný biskup Marián Chovanec, ktorý priblížil históriu Dobrej noviny a ocenil koledníkov, že sú šíriteľmi dobrých správ, Dobrej noviny, lebo vo svete sa šíri vela zlých správ. Povzbudil deti a mladých ľudí, aby robili svoju obeť s radosťou.

Prešovská archieparchia v nedeľu 12.12.2010

Archijerejská svätá liturgia o 11:45 v gréckokatolíckom katedrálnom chráme svätého Jána Krstiteľa v Prešove.

Účasť: 250 koleníkov z 13 farností

Liturgii predsedal vladyka Ján Babjak spolu s emeritným pražským pomocným biskupom Jánom Eugenom Kočišom. O. arcibiskup Ján povzbudil deti a mládež, aby sa stali dobrými ľuďmi ochotnými robiť dobré skutky, pomáhať, a takto sa stať svätými. Pripomenul, že pomoc iným sa prejavuje v láske, a my túto lásku máme rozdávať pri koledovaní Dobrej noviny. Boh túto lásku odmení. Koledníkov tiež utvrdil, že všetci máme byť nositeľmi Krista – máme nosiť Krista v srdci, a dávať mu priestor vstupovať do našich životov cez Eucharistiu, sviatosti, sv. liturgiu. Máme vždy prijímať jeho pozvanie.

Žilinská diecéza v nedeľu 12.12.2010

Svätá omša o 11:00 vo farskom kostole svätého Petra a Pavla v Pruskom

Účasť: 420 koledníkov z 31 farností

Svätú omšu slávil žilinský diecézny biskup Tomáš Galis, ktorý vyjadril poďakovanie koledníkom, že počas zimy a prázdnin, keď iné deti oddychujú, oni obetujú svoj čas pre druhých.

Marián Čaučík / foto Michal Halenár

Misijný jarmok v Petržalke

Počas Tretej adventnej nedele pripravili rehoľníci zo Spoločnosti Božieho Slova, v spolupráci z veriacimi z ich okolia, 8. ročník Misijného jarmoku. Toto podujatie už tradične pripravujú v Misijnom dome Arnolda Jansse na v Petržalke, kde majú „verbisti“ svoj seminár. Každý rok sa vyberie jeden projekt, ktorý sa zo získaných peňazí podporí. Tohtoročný výťažok bude venovaný na prehĺbenie studne a vybudovanie malého hospodárstva v seminári na Madagaskare, kde pôsobí slovenský misionár Marcel Martinko, SVD.

Takáto forma podpory misii má i ďalší rozmer. Je ním vytváranie živej kresťanskej spoločnosti. Na jarmoku v príjemnej atmosfére, mal každý možnosť kúpiť milý vianočný darček, ochutnať domáce i exotické jedlá z indickéj kuchyne alebo len tak postáť v priateľskom rozhovore popíjajúc pri tom horúce „mexické ponče“ (niečo ako punč s množstvom ovocia). Deti mali radosť z možnosti vystreliť si z fúkacieho luku alebo z maľovania na tvár. Mnohí využili možnosť odfotiť sa s „africkým domorodcom“ alebo maketou hrocha, ktorý bol tohtoročným maskotom Misijného jarmoku.

Či už sa človek zúčastnil na jarmoku ako organizátor alebo návštevník, mohol každý odísť s dobrým pocitom, že prispel svojou troškou k šíreniu dobrej zvesti. Radosná nedeľa bola určite radostnou pre veriacich na Madagaskare. Za jeden deň sa vyzbieralo takmer 5000 eur, ktoré poslúžia na zlepšenie kvality života na tomto africkom ostrove.

Michal Vrták, SVD

Bratislavský arcibiskup odovzdal starostovi Bukoviec svätomartinskú zbierku

V stredu 15. decembra 2010 odovzdal bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský starostovi obce Bukovce Jaroslavovi Paličkovi svätomartinskú zbierku, na ktorú prispeli veriaci celej Bratislavskej arcidiecézy v rámci sviatku jej patróna, svätého Martina. Finančný obnos 84.228 eur je určený na obnovu povodňami zničeného mosta v Bukovciach. Na úvod stretnutia v sídle Bratislavskej arcidiecézy arcibiskup Zvolenský zdôraznil, že uvedená suma je podnietená príkladom svätého Martina a vyjadruje štedrosť mnohých veriacich. Po podpísaní darovacej zmluvy a po prevzatí symbolického šeku s uvedenou sumou Jaroslav Palička v mene svojom i obyvateľov svojej obce vyjadril radostné prekvapenie a vďačnosť za prevzatý dar. Na záver stretnutia daroval arcibiskup Zvolenský starostovi Bukoviec i bukoveckému farárovi Marekovi Smetankovi ikonu svätého Martina ako hlavného inšpirátora tohto dobročinného podujatia.

Jozef Hal'ko.

Putovanie Betlehemského svetla v roku 2010

Už po dvadsiatyprvý raz priniesli skauti na Slovensko svetlo z Betlehema, aby rozžiarilo každý kút našej krajiny a obohatilo sviatočnú atmosféru Vianoc svojím posolstvom jednoty, lásky a mieru. Na začiatku betlehemskej štafety stál desaťročný Stefan Ivatovic z Rakúska, ktorý bol vybraný ako tohtoročné Dieťa svetla pre svoje príkladné správanie a ochotu pomáhať spolužiakom. Jeho rodina, ktorá sa v Rakúsku úspešne po imigrácii integrovala, predstavuje rúcanie bariér medzi národmi a zhmotňuje tak zjednocujúce posolstvo Plamienka z Betlehema. Stefan odpálil plamienok v rodisku Ježiša Krista a v sprievode pútnikov ho prepravili špeciálnym lietadlom do Linzu a do Viedne. Slovenskí skauti a delegácie ďalších dvoch desiatok krajín ho prebrali v sobotu 11. decembra 2010 počas slávnostnej ceremónie v kostole Neuerberg vo Viedni. Od tohto okamihu začal Svetlo pokoja a mieru roznášať milión ľudí vo viac ako 30 európskych krajinách. Na Slovensku ho ešte v tento deň slávnostne prijala prvá dáma Slovenskej republiky, pani Silvia Gašparovičová. V nedeľu 12.12.2010 skauti symbolicky odovzdali do rúk verejnosti počas sv. omši v Nitre a Bratislave. V Novom Smokovci ho prebrali poľskí skauti a putujú s jeho svetlom ďalej na východ Európy.

Malý plamienok sa odovzdáva osobným odpálením plamienka zo sviečky na sviečku, z ruky do ruky a symbolicky sa tým rozhorí aj v ľudských srdciach. V nedeľu 19. decembra 2010 od skorých raných hodín až takmer do polnoci skautské posádky doručia svetlo po 20 hlavných a vedľajších vlakových trasách do 300 miest a obcí na Slovensku – od Kútov na západe až po Čiernu nad Tisou na východe Slovenska – kde si ho budú odpaľovať skauti, zástupcovia farností i verejnosť. Až do Štedrého dňa ho potom budú skautky a skauti roznášať do stoviek ďalších miest a obcí, ktoré nemajú vlakové pripojenie, tiež do tisícok kostolov, nemocníc, domovov sociálnej starostlivosti, azylových domov a k ľuďom priamo domov. Okrem toho bude Svetlo pokoja už 17. rok žiariť aj na najvyššie položenom pracovisku v Slovenskej republike. Skauti ho vynesú pracovníkom Observatória SAV na Lomnickom štíte.

-dj-

Aj vo Zvolene hľadajú prístrešie pre Svätú Rodinu

Adventné obdobie je typické očakávaním a prípravou na príchod Ježiša Krista. Veriaci vo farnosti Zvolen – Západ sa už niekoľko rokov stretávajú pri modlitbe deviatnika „Kto dá prístrešie svätej rodine?“ Spoločné stretnutia nevynechajú ani tento rok.

Deviatnik sa začína modliť vždy deväť dní pred Vianocami, 15. decembra. Vo Zvolene, na sídlisku Západ, sa stretáva deväť rodín, ktoré symbolicky hľadajú prístrešie pre Máriu, Jozefa a malého Ježiška. Každý večer sa modlia v byte jednej z rodín, ktorej prinesú obraz svätej rodiny. Tá obraz prijme a poskytne prístrešie pre narodenie Pána Ježiša. Úvod začína symbolickým zaklopaním na dvere a spoločným spevom „Kto klope tam?“ Po prijatí obrazu sa všetci spolu modlia desiatok posvätného ruženca a loretánske litánie. Hlavne u detí sú veľmi obľúbené adventné piesne, ktoré zakončujú celú modlitbu deviatnika.

Vo zvolenskej farnosti Západ sa týchto deväť rodín stretáva už 13 rokov, pričom sa ich zostava občas aj menila. Do modlitieb zapájajú aj miestnych bratov dominikánov. Prvých deväť rokov vždy počas deviatnika jedna z rodín očakávala narodenie svojho vlastného bábätka.

Všetci veria, že sa ich predvianočná deväťdňová tradícia bude zachovávať aj počas ďalších rokov, aby sa mohli aj naďalej stretávať v modlitbe a poskytovať príbytok pre novonarodeného Krista. **Alžbeta Hanková**

Predvianočná evanjelizácia v ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou

Na Tretiu adventnú nedeľu 12. 12. 2010 sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody uskutočnila evanjelizácia, ktorej cieľom bolo pripraviť odsúdených vo výkone trestu na sviatky narodenia nášho spasiteľa Ježiša Krista. Na evanjelizácii sa podieľali katechéti, ktorí pravidelne prichádzajú do ústavnej Kaplnky sv. Maximiliána M. Kolbeho, ktorému je zasvätená personálna väzenská farnosť. Osobitným spôsobom ohlasovali evanjelium ako radostnú zvesť bratia Kapucíni a Stanley, ktorí prostredníctvom piesní a hovoreného slova – kerygmy - ohlásili Božiu lásku k nám ľuďom, zamýšľali sme sa spoločne nad realitou hriechu, ktorý uväzňuje, spútava a zotročuje človeka. Do tejto reality vstupuje Boh zo svojou milosrdnou láskou tým, že nám dáva svojho Jednorodného syna narodeného z Panny Márie. Celý program bol pretkaný aj scénkami a pantomímou samotných odsúdených, čím vydávali svedectvo spoluodsúdeným. Na evanjelizácii sa zúčastnil aj riaditeľ ústavu plk. PhDr. Jaroslav Jánoš PhD. so svojim služobným zástupcom Mjr. Mgr. Marekom Kresanom. Riaditeľ ústavu poďakoval účinkujúcim za ich dobre slovo adresované nielen odsúdeným, ale aj personálu a ocenil príjemnú atmosféru ktorú bolo cítiť pri tomto stretnutí.

Na záver bolo vedením ústavu povolené malé vianočné občerstvenie pre odsúdených, ktorí odchádzali naplnení pozitívnymi myšlienkami. **Gabriel Dzvoňár**

PodĎakovanie spolupracovníkovi na poli katechézy

Zádušnú svätú omšu a pohrebné obrady za Ladislava Lencza, teológa, pedagóga, filozofa a publicistu, v sobotu 11. decembra 2010 v Devínskej Novej Vsi viedol Mons. Rudolf Baláž, banskobystrický diecézny biskup. Biskup Rudolf pred početným zhromaždením poďakoval Ladislavovi Lenczovi za roky spoločných námah na poli katolíckej pedagogiky a katechetiky po páde totalitného režimu na Slovensku.

So zosnulým biskup Baláž ako zakladajúci predseda Komisie pre katechizáciu a školstvo KBS dlhé roky spolupracoval. Ladislav Lencz odišiel po dlhobojnej chorobe dňa 3. decembra 2010. Rudolf Baláž poďakoval smútiacej rodine a blízkym za službu Cirkvi, priateľstvo a rady, ktoré v ich manželovi, otcovi nachádzal. Vysvetlenie prichádza v priznaní samotného pána Lencza: „Vášnivo rád sa učím, vďaka tomu sa necítim starý. Učím sa od svojej manželky, detí, vnúčat - aj tým, že píšem blogy.“ Na svojom blogu ďalej priznáva: „Veľa som sa naučil od svojich študentov a od ľudí iných názorov, včítane kritikov mojich blogov. Čo som pochopil, snažím sa odovzdať druhým - so striedavým úspechom.“

Publikoval a povzbudzoval myšlienkovým apoštolátom cez internet takmer až do posledných síl a dní. Osobný profil svojho blogu Ladislav Lencz však zakončí vetou: „Od Ježiša sa učím najťažšej disciplíne: byť láskavým človekom a pomáhať.“ Zuzana Juhaniaková

Stretnutie rodín Nitrianskeho väzenského dekanátu v Nitre

Pre gréckokatolíckych kňazov pôsobiacich v štruktúre Nitrianskeho väzenského dekanátu, ich manželky a deti sa 11.12.2010 v Nitre uskutočnilo adventné stretnutie s väzenským vikárom Mons. Bartolomejom Juhásom SDB. Spolu s vikárom a väzenským kaplánom Petrom Hasarom z ÚVTOS v Nitre Chrenovej celeburovali sv. omšu v miestnej kaplnke, ktorú obetovali za zosnulého otca manželky kancelára Ordinariátu OS a OZ SR. Mons. Juhás v príhovore priblížil prítomným hodnoty rodiny, úlohu rodičov v živote detí, ale aj eschatologický zmysel pozemského života človeka. V rámci adventného obdobia tak bohoslužba nadobudla mimoriadne povzbudzujúci ráz nielen pre smútiacich účastníkov, ale aj pre ostatné prítomné rodiny. Manželkám a deťom daroval Mons. Juhás ružence a vyzval ich k adoračnej forme dobrovoľníckej spolupráce na diele katolíckej väzenskej duchovnej služby. Po slávnostnom obede popoludní nasledovala výmena skúsenosti kňazského života a porovnania klasickej farskej pasterácie a špeciálnej farskej

pasterácie. Stretnutie rodín zjavilo silu modliaceho sa spoločenstva a prežívanie kňazskej služby gréckokatolíckych a rímskokatolíckych kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR v prostredí väznic a ich rodín. -tu-

60. výročie kňazstva emeritného biskupa Štefana Vrábleca

V Katedrálnej chráme sv. Jána Krstiteľa v Trnave sa 19. decembra slúžila ďakovná omša pri príležitosti 60. výročia kňazstva emeritného biskupa Štefana Vrábleca. Na slávnostnej pobožnosti bol prítomný trnavský arcibiskup Róbert Bezák s pomocným biskupom Jánom Oroschom, emeritný arcibiskup Ján Sokol, emeritný biskup Dominik Tóth, ale aj ďalší kňazi Trnavskej arcidiecézy. -jp-

František Škoda si pripomenul 60. výročie kňazskej vysviacky

V Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici si 19. decembra pripomenul 60. výročie svojej kňazskej vysviacky pápežský prelát, profesor filozofie, bývalý pracovník vatikánskeho sekretariátu pre dialóg s veriacimi. Ako katolícky filozof vydal viacero kritických prác o marxizme a ateizme.

Jedným z gratulantov bol na ďakovnej omši aj banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž. Pripomenul dlhé roky, počas ktorých sa František Škoda nemohol vrátiť na Slovensko a to ani na pohreb rodičov. RL

Adventná duchovná obnova na Katolíckej univerzite

V pondelok dňa 13. 12. 2010 sa v Kostole svätej Rodiny v Rybárpoli v Ružomberku uskutočnila adventná duchovná obnova. Organizovalo ju Univerzitné pastoračné centrum Jána Vojtaššáka. Pre zamestnancov a študentov Katolíckej univerzity bola pripravená sviatosť zmierenia, ku ktorej mohol pristúpiť ktokoľvek. Polhodinu pred začiatkom sa mohli zúčastnení aspoň na chvíľu stíšiť pri vyloženej sviatosti oltárnej a hlbšie sa zamyslieť nad adventným obdobím, okrem iného sa aj pomodliť za Katolícku univerzitu. O 12.30 sa začala slávnostná svätá omša, ktorú celeburoval profesor Jozef Leščinský. Ten sa k študentom a všetkým prítomným priblížil v takmer polhodinovej kázni. V čase duchovnej obnovy bolo na univerzite prerušené vyučovanie. Lucia Godorová

Návšteva Mons. Viliama Judáka v Komunitě Kráľovnej pokoja v Močenku

Mons. Viliam Judák, nitriansky diecézny biskup, navštívil dňa 15. 12. 2010 pri príležitosti blížiacich sa Vianočných sviatkov Detský domov a domov sociálnych služieb, ktoré prevádzkuje Komunita Kráľovnej pokoja v Biskupskom kaštieli v Močenku. Členovia Komunity, chlapi, deti a zamestnanci sa stretli s otcom biskupom v radostnej atmosfére. Pripravili si krátke vystúpenie, obohatené spevom.

Otec biskup si prezrel priestory kaštieľa, ktorý prechádza rozsiahlou obnovou. Priestory, v ktorých sídli detský domov sú upravené na bunky rodinného typu, každé so svojimi sociálnymi zariadeniami, kuchyňou, obývačkou a izbami. V kaštieli sú takto upravené priestory pre 5 skupín, v ktorých sa poskytuje starostlivosť 50 deťom vo veku od 3 do 25 rokov. Okrem toho je v domove sociálnych služieb umiestnených tiež 30 mladých dospelých, ktorí ukončili pobyty v detských domovoch Slovenska a pre svoj zdravotný stav sa neosamostatnili.

V ďalšej časti kaštieľa sú novozrekonštruované priestory určené na vykonávanie duchovných cvičení, s kapacitou 25 miest. Objekt kaštieľa je účelne usporiadaný a pri jeho využívaní a obnove sa rešpektuje jeho historická hodnota. V týchto dňoch bolo ukončené na priečelí vstupnej fasády kaštieľa reštaurovanie erbu biskupa Palugaya - staviteľa kaštieľa. Pri zabezpečovaní prevádzky sú využívané aj obnoviteľné zdroje - teplá voda je pripravovaná s využitím slnečných kolektorov. Na záver stretnutia otec biskup zaželel všetkým požehnané a pokojné prežitie Vianoc a povzbudil deti, že sa môžu pochváliť s tým, že „žijú na zámku“.

Renáta Minárechová

Ľudové misie v Myslave

Vo farnosti Košice - Myslava, zasvätenej sv. Bartolomejovi a filiálke Baška, kde je kostol zasvätený sv. Štefanovi Uhorskému, sa v dňoch od 5. decembra do 12. decembra 2010 konali ľudové misie, ktoré viedli pátri z Rehole menších bratov konventuálov – minoritov (p. Peter a p. Roman). Hlavnými témami misií boli hriech, sviatosť zmierenia, krst, láska a manželstvo, Eucharistia, utrpenie, posledné veci človeka. Program misií bol zostavený tak, aby oslovil deti, mládež, strednú generáciu, rodičov, manželov i skôr narodených. V nedeľu a v pondelok po stavovských príhovoroch pre ženy a mužov sa prítomným prihovorili svojimi svedectvami členovia Kruciáty oslobodenia človeka z Levoče.

Tieto požehnané dni farnosti vyvrcholili sv. omšou pri ktorej bol posvätený misijný kríž. **Zdenko Andráš**

Mikulášske športovanie vo Vojčiciach

Mikulášsky stolnotenisový turnaj vo Vojčiciach si v rámci Košickej eparchie našiel svoju obľubu. Dôkazom toho je, že na jeho 8. ročníku sa v sobotu 11. decembra zišlo vyše sto účastníkov z dvadsiatich štyroch farností. Podujatiu predchádzala sv. liturgia v miestnom chráme. Vladyka Milan Chatur, košický eparcha pri nej povzbudil prítomných k nasledovaniu sv. Mikuláša v dobrote srdca. Ako povedal: „...darovanie bez lásky nemá veľkú cenu.“ Potom sa už postavili proti sebe vylosované dvojice, aby čo najlepšie dokázali skrotiť celuloidovú loptičku a poslať ju úderom rakety na druhú polovičku stola. Jedným sa to podarilo lepšie, iným horšie, ale prajnosť, povzbudzovanie a dobrá nálada nikomu nechýbali. Medzi súťažiacimi boli aj viacerí kňazi. Za hlavný úspech podujatia možno označiť víťazstvo v podobe pekne prežitého dňa a upevnenia vzájomných vzťahov. Nestor podujatia Ladislav Bodnár odovzdal vladykovi Milanolvi pamätný tanier ako pripomienku na ďalší vydarený ročník.

Michal Hospodár

Posviacka Domu nádeje vo Svidničke

V sobotu 11. decembra 2010 arcibiskup-metropolita Ján Babjak SJ, spolu s vladykom Jánom Eugenom Kočišom, navštívil obec Svidnička vo svidníckom protosbyteráte, kde sa uskutočnila slávnosť posvätenia Domu nádeje. Po privítaní starostkou obce pani Annou Paňkovou starým kresťanským zvykom chlebom a soľou nasledovala archijerejská svätá liturgia. V homílii vladyka Ján zdôraznil, že rozhodnutie či žiť život spásy – večného života, alebo zatratenia, je na každom z nás: „Všetko naše konanie robme so zreteľom na budúcnosť, večný život.“ Liturgiu spolu koncebrovali otec protopresbyter Marek Pulščák, o. Pavol Seman a o. Mikuláš Tatár. Potom nasledovala posviacka Domu nádeje. Na koniec slávnosti poďakoval vladykom správca farnosti otec Michal Jančišin.

Obec Svidnička leží v Údolí smrti a je domovom pre vyše 130 obyvateľov gréckokatolíckeho vierovyznania.

Michal Jančišin

Ružomerskí jezuiti zorganizovali koncert na pamiatku deportácie Židov z mesta

Tretí koncert na pamiatku Tomáša Munka a ostatných Židov, deportovaných z Ružomberka počas druhej svetovej vojny, sa uskutočnil v stredu 15. 12. v Galérii Ľudovíta Fullu v Ružomberku. Koncert s názvom Chasidské piesne viedol svojim spevom a hrou na klavíri bratislavský rabín Baruch Myers. Huslami a violou ho sprevádzal Miloš Valent, violončelom Jozef Lupták a akordeónom Boris Lenko.

Medzi židovskými obeťami, ktorým bol koncert venovaný, vyniká postava jezuitského novica Tomáša Munka. „Pre Spoločnosť Ježišovu je výnimočný tým, že zomrel mučeníckou smrťou. To dalo nový rozmer pohľadu na jeho život, na to s akou intenzitou prežíval vzťahy a noviciát.

Rodinu Munkovcov deportovali aj napriek tomu, že konvertovala na katolícku vieru a mala prezidentské výnimky. Tomáša Munka v roku 1945 zastrelili spolu s otcom Františkom neďaleko Berlína. Miroslav Gejdoš

XVI. spevná brána v Starej Ľubovni

Po šesťnásťkrát sa 12. decembra v Starej Ľubovni konala Prehliadka cirkevných, chrámových zborov. Bohatstvo nápevov a nádherných textov v starosloviencine, rusínčine, ukrajinčine, slovenčine, nemčine, v nárečiach goralskom, šarišskom, spišskom - tesne pred sviatkom svätej Lucie, ktorý tvorí akúsi pomyselnú bránu predvianočnému času, dopĺňala pestrá krása rovnošiat a rozmanitosť ľudových odevov účinkujúcich. Prelínali sa rímskokatolíci s pravoslávnyimi i gréckokatolíckymi a všetci sa zjednotili v radosť z blížiacich sa Vianočných sviatkov. Monika Tančáková

Nevoľné a monografia jeho dejín

V novembri 2010 vydal Kňazský seminár sv. Františka Xaverského monografiu obce Nevoľné. Práve pred sedemdesiatimi rokmi sa v Nevoľnom narodil bansko-bystrický diecézny biskup Rudolf Baláž. V autorskom

kollektíve monografie sú podpísaní Mgr. Richard Lacko, PhD., PhDr. Zoltán Baláž a Mgr. Andrej Bendík, PhD. Od prvých dní svojho vydania sa kniha teší živému záujmu nielen obyvateľov Nevoľného. Zuzana Juhaniaková

Nová kniha Spolku sv. Vojtecha

V týchto dňoch sa do predajní Spolku svätého Vojtecha dostáva kniha Sex, ako ho nepoznáte. Autorom je poľský kapucínsky kňaz Ksawery Knotz OFM Cap, ktorý sa už roky venuje poradenstvu manželom v oblasti intímnych vzťahov. Otvorene pomenúva dnešné trendy a odhaľuje zdroje problémov v tejto oblasti, pričom ponúka možné riešenia. Jana Matulová

Výstava „20 rokov slobodnej kresťanskej tlače na Slovensku“

Združenie kresťanských pracovníkov kultúry v rámci Roku kresťanskej kultúry a 30. výročia úmrtia Ľudovíta Fullu pozýva priaznivcov hodnotných kníh na prehliadku výstavy „20 rokov slobodnej kresťanskej tlače na Slovensku“ - výber z knižnej produkcie. Výstava je inštalovaná v Bratislave (Dom Quo vadis) od 7. do 17. decembra 2010 a sprístupnená v pracovných dňoch od 16.30 h do 21.00 h. Anna Behulová

„Boží šašo“ na KU v Ružomberku

Na pôde Katolíckej univerzity v Ružomberku sa 14. 12. 2010 uskutočnilo predstavenie brožovanej knihy s názvom Brat Šavol – Boží šašo. Autor tejto publikácie, Karol Lovaš, je kňazom a zároveň pôsobí ako pedagóg univerzity. Počas celého podujatia sa na scéne objavil tri razy, čo predznamenal slovami „trikrát a dost“. Zúčastnení si mohli vypočúť ukážky z tvorby, aj názory štyroch známych osobností na spomenuté dielo.

V rámci uvedenia svojej knihy autor privítal aj po francúzsky spievajúcich šansonierov, Pas de pitie. Odmietol „pokrstiť“ knihu s vysvetlením, že len kresťania sa krstia na znak prijatia do Cirkvi. Preto tejto knihe požeňnal. Na záver sa uskutočnila autogramiáda spojená s besedou. Lenka Ptáčková